

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 574/2022-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetihó (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Miklošom, Tyršovo nábrežie 1679/7, Košice, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 7Sa/76/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 23. novembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje, aby mu ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie v sume 2 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že v napadnutom konaní, v ktorom žiada preskúmanie uloženia blokovej pokuty, došlo k zbytočným priet'ahom. Sťažovateľ takto popísal jednotlivé procesné úkony krajského súdu:

- 28. 8. 2017 podanie správnej žaloby,
- 5. 2. 2019 výzva na preukázanie pomerov,
- 22. 2. 2019 vyjadrenie žalobcu k výzve,
- 25. 2. 2019 uznesenie č. k. 7Sa/76/2017-36 z 25. apríla 2019 o priznaní oslobodenia,
- 5. 6. 2019 výzva na vyjadrenie k duplike žalovaného,
- 17. 6. 2019 replika žalobcu – sťažovateľa.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že celkové priet'ahy v súdnom konaní predstavujú 42 mesiacov nečinnosti. Sťažovateľ podal sťažnosť na ústavnom súde, ktorý vyslovil nálezom z 9. novembra

2021 porušenie jeho ústavných práv a prikázal krajskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Správny súd napriek tomu do podania ústavnej sťažnosti nerozhodol, aj keď už uplynulo ďalších 12 mesiacov bez akéhokoľvek relevantného úkonu zo strany súdu. Jediný úkon, ktorý konajúci súd urobil, je pridelenie veci inému sudcovi 13. júna 2022. Sťažovateľ opakovane podal sťažnosť na prietahy predsedovi súdu, ktorý v odpovedi z 10. novembra 2022 uznal sťažnosť sťažovateľa za opodstatnenú a dôvodnú. Sťažovateľ poukázal tiež na to, že ide o jednoduchú samosudcovskú vec, je vystavený právnej neistote a očakáva včasné a spravodlivé rozhodnutie, ktoré je samozrejmosťou právneho štátu.

3. Z evidencie vlastnej rozhodovacej činnosti ústavný súd zistil, že napadnuté konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 7Sa/76/2017 bolo predmetom prieskumu ústavného súdu aj v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 363/2021, v ktorom ústavný súd nálezom z 9. novembra 2021 vyslovil porušenie práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v napadnutom konaní, prikázal krajskému súdu konať v ňom bez zbytočných prietáhov a priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 3000 eur a trovy konania. Tento nález nadobudol právoplatnosť 24. novembra 2021.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

5. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

6. V prejednávacom prípade je rozhodujúcou okolnosťou zistenie ústavného súdu, že predchádzajúci nález ústavného súdu už vyslovil porušenie základných práv v napadnutom konaní a poskytol primerané zadosťučinenie sťažovateľovi. Uvedený nález tak tvorí prekážku *rei iudicatae* vo vzťahu k postupu krajského súdu v období od podania žaloby sťažovateľa do právoplatnosti

predmetného nálezu, t. j. do 24. novembra 2021. V konaní o tejto ústavnej sťažnosti tak ústavný súd môže podrobiť svojmu prieskumu len konanie v trvaní od 25. novembra 2021 dosiaľ. Preto námietka sťažovateľa o 42 mesiacov trvajúcej nečinnosti krajského súdu nemôže byť v tomto konaní akceptovaná. Rozhodné obdobie pre posúdenie opodstatnenosti tejto ústavnej sťažnosti tak predstavuje jeden rok, čo už *prima facie* nemožno hodnotiť ako ústavne neakceptovateľnú dobu. Preto ústavný súd konštatuje nedostatok ústavnoprávnej intenzity zásahu do jeho práva na konanie bez zbytočných prieťahov v rozhodnej dobe.

7. Z uvedených dôvodov by ústavný súd ani po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne nemohol dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

8. V závere ústavný súd dodáva, že toto uznesenie nebráni sťažovateľovi, aby sa opätovne obrátil so sťažnosťou na ústavný súd, ak dospeje k záveru, že krajský súd naďalej nepostupuje v konaní v súlade s jeho ústavnými právami.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu